

Stilling, som medfører Commando og det dermed følgende stadige Ansvar i Tjenesten, saavelsom en væsentlig Forhøielse af Lønning. Der vil saaledes være Udset til, naar dette Forslag vedtages, at Søværnets Premierlieutenanter, der ikke kunne ventes at faae en ringere Antagelses Alder end Hærens, ville kunne avancere til Capitain i samme Alder som disse, medens dette Avancement først vil indtræffe i en langt senere Alder, naar det af Folkethinget vedtagne Antal i de forskjellige Classer bibeholdes, hvorved Lønningsforholdet forrykkes og man udsættes for at maatte affædige dygtige Lieutenanter paa Grund af Alder. At den egentlige Stabs-officersklasse er forholdsvis større ved Søværnet end ved Hæren, ligger i den af Materiellets Størrelse betingede Nødvendighed, idet Tallet 14 i Commandeursklassen er det Minimum, hvortil Forsvarscommissionen har meent at kunne gaae, og som dertil er det af Folkethinget vedtagne Antal.

Det har været taget under Overveielse, hvorvidt den foreslaaede Forøgelse i Antallet af Capitainer, kunde antages at vilde virke skadeligt med Hensyn til den Dvælse, der bør tildeles denne Classes Officerer, men Man vil i denne Henseende finde fornøden Betryggelse, naar den af Ministeriet foreslaaede Forøgelse i den aarlige Udrustning bliver vedtaget.

Det vil være ønskeligt at erholde en Forøgelse i Antallet af de til Tjeneste værende Secondlieutenanter, hvorved opnaaes nærlig det samme Forhold imellem Antallet af Premierlieutenanter og Secondlieutenanter ved Flaaden, som det Loven af 6te Juli har fastsat for Hæren, nemlig som 273 til 145 eller nærlig som 2 til 1.

Det kan derhos ikke lades ude af Betragtning, at Man ved at kunne have dette forøgede Antal af 24 Secondlieutenanter til Tjeneste, vil kunne forskaffe sig udmærkede Reserverlieutenanter, istedetfor de som i modsat Fald, med ingen eller liden Dvælse i Krigstjeneste og Brug af Vaaben, nu maa commanderes ombord til at forrette Officerstjeneste i Krig.

E slutningen af S'n har Ministeriet foreslaaet ændret for at opnaae Overensstemmelse med Hærløven.

ad § 11.

Affattet som vedtaget af Folkethinget ved Udkastets 2den Behandling.

ad § 12.

Ministeriet finder ikke tilstrækkelig Grund til at fravige den gamle Benævnelse for Chefen for Sø-Artillericorpsset „Toimester“, og foreslaaer derfor at vende tilbage til denne Benævnelse, der har Alders Hævd i Marinen. Ministeriet kan ei heller ansee den Ordning betryggende, at der til denne Post commanderes en Officer af Officerscorpsset, at den altsaa kun beklædes i en kortere Tid ad Gangen. Selv efter at den i Hærløvens § 51 fastsatte Bestemmelse: at Chefen for Hærens Artilleri overtager Ledelsen af Constructionen af en Deel af Flaadens Artilleri-Materiel og de dertil hørende Prøver og Forsøg, er gennemført, hvortil Ministeriet har gjort Skridt, vil Toimesterens Tjeneste paa ingen Maade kunne indskrænkes til at være Chef for Artillericorpsset og lede dets Dvælses, idet hans Forretning under Chefen for Hærens Artilleri nødvendigvis vil udfordre en teknisk Uddannelse, der ikke kan ventes eller tør paaregnes hos enhver Officer, hvis øvrige Tjenestevirksomhed desuden gaaer i andre Retninger. Ullige ansees det nødvendigt at der i Corpsset findes enkelte Officerer der i Hærens Officersskoles ældste Afdeling erhverve sig speciel og teknisk Fagkundskab som Artillerister, for at saavel Toimesterens som Under-toimesterens Poster kunne besattes af disse Kræfter, der i Forbindelse med deres Fagdannelse ville kunne stille deres ved Udcommando med Krigsskibene erhvervede Sømandskundskab og praktiske Kjendskab til Skibets Construction og hvad dertil hører, til Disposition for Chefen for Hærens Artilleri. Endnu skal bemærkes at Ministeriet har Grund til at antage, at saafremt den af Folkethinget ved 2den Behandling vedtagne Nedsættelse i Artillericorpssets Personale fastholdes, vil det være nødvendigt at forøge Hærens Artilleri med det tilsvarende Personale til at udrette den Under-toimesterens og Toihuuslieutenanten paahvilende Tjeneste. Ved at foreslaae en Toimester og en Under-toimester, begge